

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 48.

Vydána dne 30. června 1949.

Cena Kčs 2.60.

O B S A H :

(156. – 165.) 156. Zákon o odvádění pokut a některých jiných plnění v řízení správním. — 157. Zákon, kterým se zrušují Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé a Pomocný fond peněžních ústavů. — 158. Zákon o boji proti pohlavním nemocem. — 159. Zákon, kterým se zrušuje poplatkový ekvivalent. — 160. Zákon o vnitřním obchodě. — 161. Zákon o úpravě některých finančních poměrů dalších národních podniků. — 162. Zákon o zbraních a střelivu. — 163. Nariadenie, ktorým sa zriaďujú pobočky pedagogickej fakulty bratislavskej univerzity v Košiciach a Banskej Bystrici. — 164. Nařízení, kterým se prodlužuje účinnost zákona o poplatkových úlevách při úpravě právních poměrů přestěhovalců, přistěhovalců a některých jiných osob. — 165. Nařízení, kterým se stanoví den, jímž některé útvary vplývají do ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky a zanikají a jímž se některé útvary zrušují.

156.

Zákon

ze dne 15. června 1949

o odvádění pokut a některých jiných plnění
v řízení správním.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pokuty za správní přestupky a pořádkové pokuty, uložené úřady nebo orgány veřejné správy, jakož i propadlé jistoty, výtěžky pohledávek ze záruk a výtěžky zpeněžených věcí prohlášených za propadlé v řízení správním plynou do státní pokladny s výjimkou částek, jež podle příslušných předpisů připadají Likvidačnímu fondu měnovému.

§ 2.

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost, všech dosavadních předpisů, které odporují ustanovení § 1, zejména

1. ustanovení § 233 obecného horního zákona ze dne 23. května 1854, č. 146 ř. z., ve znění čl. 3 zákona ze dne 23. listopadu 1927, č. 169 Sb.,
2. příslušných ustanovení obecních zřízení, jakož i městských statutů, o odvádění pokut,
3. ustanovení čl. 11 zákona ze dne 14. července 1927, č. 125 Sb., o organizaci politické správy,

4. ustanovení § 128, odst. 7 zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb., o drahách (železničního zákona), a

5. ustanovení § 4, odst. 2 až 4 nařízení Slovenské národní rady ze dne 7. února 1946, č. 10 Sb. n. SNR, o dočasné úpravě finančního hospodářství okresů, ve znění nařízení Slovenské národní rady ze dne 19. prosince 1947, č. 90 Sb. n. SNR.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.,

též za ministra

Dr. Šrobára

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

157.

Zákon**ze dne 15. června 1949,**

kterým se zrušují Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé a Pomocný fond peněžních ústavů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé (dále jen „Všeobecný fond“), který byl zřízen zákonem ze dne 10. října 1924, č. 238 Sb., a jehož právní poměry byly dále upraveny zákonem ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb., vládním nařízením ze dne 30. června 1937, č. 161 Sb., a zákonem ze dne 11. června 1947, č. 112 Sb., a Pomocný fond peněžních ústavů (dále jen „Pomocný fond“), zřízený zákonem ze dne 22. července 1941, č. 172 Sl. z., jehož právní poměry byly upraveny zákonem ze dne 11. června 1947, č. 112 Sb., se zrušují dnem 31. prosince 1948 bez likvidace a veškerá jejich práva a závazky přecházejí dnem 1. ledna 1949 na československý stát.

§ 2.

(1) Úroková sazba dluhopisů Všeobecného fondu a závazků Pomocného fondu se snižuje na 3%, pokud úroky dospěly po 31. prosinci 1945 a pokud činily více než 3%.

(2) Dluhovou službu dluhopisů Všeobecného fondu, která byla obstarávána podle vládního nařízení ze dne 9. listopadu 1939, č. 28 Sb. z r. 1940, o odkupu kuponů dluhopisů Zvláštního fondu pro zmírnění ztrát povstálých z poválečných poměrů a dluhopisů Všeobecného fondu peněžních ústavů, podle § 8 nařízení s mocí zákona ze dne 24. září 1940, č. 242 Sl. z., o povinném soupise a nucené úschově dluhopisů Zvláštního fondu pro zmírnění ztrát povstálých z poválečných poměrů a dluhopisů Všeobecného fondu peněžních ústavů a o hlášení jiných závazků a pohledávek proti těmto fondům, a podle § 1 nařízení s mocí zákona ze dne 31. března 1944, č. 34 Sl. z., kterým se mění a doplňuje nařízení s mocí zákona č. 242/1940 Sl. z., a závazků Pomocného fondu obstarává od 1. ledna 1949 ministerstvo financí podle předpisů o dluhové službě vnitřního státního dluhu. Ministr financí může nařízením

rozhodnouti též o dluhové službě dluhopisů Všeobecného fondu, na které se nevztahuje ustanovení první věty.

§ 3.

(1) Povinnost příslušníků Všeobecného fondu a Pomocného fondu vybírat a odvádět 3% příspěvek (§§ 11 a 12 zákona č. 238/1924 Sb. ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, § 11, odst. 7 a § 12 zákona č. 172/1941 Sl. z.) zaniká dnem 31. prosince 1948.

(2) Příspěvky za dobu do 31. prosince 1948 vybírá pro československý stát Investiční banka, národní podnik, ještě podle ustanovení zákona č. 238/1924 Sb. ve znění předpisů jej doplňujících a podle ustanovení zákona č. 172/1941 Sl. z. Investiční banka, národní podnik, vybírá pro československý stát také dosud nezaplacené příspěvky a přírážku příslušející Pomocnému fondu za dobu do 31. prosince 1945 (§ 10 a § 11, odst. 1 až 6 zákona č. 172/1941 Sl. z.). Dozor na vybírání všech příspěvků vykonává ministerstvo financí.

(3) Působnost příslušející kuratoriu Všeobecného fondu a kuratoriu Pomocného fondu a jejich orgánům podle dosavadních předpisů přechází, pokud z ustanovení odstavce 2 neplyne jinak, na ministerstvo financí.

(4) Na právní jednání předsévzatá orgány Všeobecného fondu a Pomocného fondu v době od 1. ledna 1949 do dne vyhlášení tohoto zákona se hledí tak, jako by tyto orgány byly jednaly jménem a na účet státu.

§ 4.

Ministerstvo financí může v případech hodných zvláštního zřetele, zejména z důvodů veřejného zájmu, poskytnouti z majetkových podstat Všeobecného fondu a Pomocného fondu peněžním ústavům výpomoci.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

158.**Zákon****ze dne 16. června 1949****o boji proti pohlavním nemocem.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pohlavními nemocemi podle tohoto zákona jsou příjice (syphilis), kapavka (gonorrhoea), měkký vřed (ulcus molle) a nemoc Nicolas-Favreova (lymphogranuloma inguinale).

§ 2.

(1) Boj proti pohlavním nemocem organizuje a řídí státní správa zdravotní, která zejména pečuje o přiměřené a soustavné poučování všech vrstev obyvatelstva o pohlavních nemocích a o jejich léčení a čelí všemi vhodnými opatřeními šíření těchto nemocí.

(2) Úkoly boje proti pohlavním nemocem v okrese provádí okresní národní výbor prostřednictvím svého ústavu národního zdraví (§ 3 zákona ze dne 19. března 1947, č. 49 Sb., o poradenské zdravotní péči).

(3) Náklady spojené s vyšetřením a ambulantním nebo lůžkovým léčením pohlavních nemocí ve státním ústavu léčebném a ošetrovacím hradí stát, pokud k tomu podle příslušných předpisů není povinná Ústřední národní pojišťovna. Podrobnosti stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče vyhláškou v Úředním listě.

§ 3.

(1) Kdo má za to, že onemocněl pohlavní nemocí, nebo kdo je zdravotním orgánům z takové nemoci podezřelý, je povinen dáti se vyšetřiti v ústavu národního zdraví nebo u lékaře oprávněného k výkonu lékařské praxe.

(2) Kdo onemocněl pohlavní nemocí, je povinen se léčiti u lékaře v ordinaci nebo ústavu léčebném a ošetrovacím a uposlechnouti všech jeho pokynů, jakož i pokynů ústavu národního zdraví.

(3) Jde-li o osoby nesvéprávné, jsou povinni jejich zákonní zástupcové i osoby o ně pečující postarati se o to, aby splnily povinnosti, které jim ukládá tento zákon.

§ 4.

Lékař je povinen

a) poučiti nemocného, kterého léčí, o nakažlivosti nemoci, doručiti mu na písemné po-

tvrzení tištěné pokyny, které lékaři bezplatně dodá ústav národního zdraví, pátrati dotazem u nemocného po zdroji nákazy a po osobách, které mohl nakaziti, upozorniti nemocného na trestnost přenesení nákazy, po případě varovati ho před uzavřením sňatku, pokračovati v léčení až do úplného vyléčení nemocného a přesvědčiti se před propuštěním nemocného z léčení potřebnými dalšími pravidelnými prohlídkami o jeho vyléčení;

b) hlásiti okresnímu národnímu výboru — ústavu národního zdraví každou osobu, u které zjistil nebo o které má za to, že je nemocná nebo nemocí ohrožená, a každý případ, kdy nemocný, který je v jeho léčení, neuposlechl jeho pokynu; podrobné předpisy o rozsahu a způsobu tohoto hlášení vydá ministerstvo zdravotnictví vyhláškou v Úředním listě.

§ 5.

(1) Okresní národní výbor — ústav národního zdraví činí všechna účelná opatření k ochraně před pohlavními nemocemi. Zejména podle okolností případu uloží nemocnému, aby mu označil pravděpodobný zdroj své nákazy a osoby, které sám mohl nakaziti, aby mu oznamoval změnu svého bydliště a aby se i po skončení léčení podrobil pravidelným lékařským prohlídkám.

(2) Ohrožuje-li nemocný způsobem svého života osoby, s nimiž se stýká, nebo nedbá-li pokynů ošetrujícího lékaře nebo poradny, nařídí okresní národní výbor ústavní léčení na dobu, kterou ošetrující lékař ústavu uzná za nutnou vzhledem k nebezpečí nákazy nebo k povaze nemoci. Odvolání z tohoto rozhodnutí okresního národního výboru nemá odkladný účinek.

§ 6.

(1) V zájmu účinného boje proti pohlavním nemocem může ministerstvo zdravotnictví naříditi jednak povinné diagnostické zkoušky, jednak povinné zdravotnické prohlídky veškerého obyvatelstva nebo jeho skupin nebo obyvatelstva určitého obvodu.

(2) Hromadné prohlídky osob podléhajících národnímu pojištění provádějí ústavy národního zdraví v dohodě s Ústřední národní pojišťovnou nebo jejími organizačními složkami.

§ 7.

Osoby zúčastněné na provádění tohoto zákona a předpisů vydaných podle něho jsou povinny zachovati mlčenlivost o skutečnostech

týkajících se nemocných nebo z nemoci podezřelých osob. Tím není dotčena povinnost hlášení stanovená v § 4. Úřední písemnosti, které se pořizují při provádění tohoto zákona, jsou důvěrné, pokud obsahují údaje o nemoci.

§ 8.

(1) Kdo někoho jiného úmyslně nakazí pohlavní nemocí, bude potrestán soudem podle ustanovení trestních zákonů o těžkém poškození na těle.

(2) Kdo někoho jiného z nedbalosti nakazí pohlavní nemocí, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

§ 9.

(1) Kdo někoho jiného úmyslně vydá v nebezpečí nákazy pohlavní nemocí, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let.

(2) Kdo někoho jiného z nedbalosti vydá v nebezpečí nákazy pohlavní nemocí, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§ 10.

(1) Jednání a opomenutí přičící se ustanovením tohoto zákona nebo předpisům vydaným podle něho potrestá okresní národní výbor, nejde-li o čin trestný podle § 8 nebo 9, nebo jinak přísněji trestný, pokutou do 50.000 Kčs nebo trestem na svobodě do tří měsíců nebo oběma těmito tresty.

(2) Byla-li podle odstavce 1 uložena pokuta, vyměří okresní národní výbor pro případ její nedobytnosti náhradní trest na svobodě do tří měsíců podle míry zavinění. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než tři měsíce.

§ 11.

Opatření podle tohoto zákona v oboru vojenské správy činí orgány vojenské správy za součinnosti orgánů státní zdravotní správy podle směrnic, které vydá ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem národní obrany.

§ 12.

Zrušuje se platnost, po případě používatelnost všech předpisů, které odporují tomuto zákonu, zejména platnost zákona ze dne 11. července 1922, č. 241 Sb., o potírání pohlavních nemocí, s výjimkou jeho § 14, odst. 2 a §§ 15, 16, 20 a 21, a předpisů vydaných podle něho.

§ 13.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

159.

Zákon

ze dne 15. června 1949,

kterým se zrušuje poplatkový ekvivalent.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Všechny předpisy o poplatkovém ekvivalentu, zvláště zákon ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o poplatkovém ekvivalentu, a dekret presidenta republiky ze dne 23. října 1945, č. 107 Sb., o přechodné úpravě poplatkového ekvivalentu v zemích České a Moravskoslezské, pozbývají platnosti dnem 30. června 1949.

§ 2.

Ministr financí může nařízením změnit a doplnit dosavadní předpisy o poplatkovém ekvivalentu, pokud je toho třeba k jeho vypořádání za dobu do 30. června 1949 ze jmění národních podniků nebo ze jmění znárodněného, konfiskovaného nebo státem vykoupěného a k poskytnutí úlev u poplatkového ekvivalentu ze jmění zničeného nebo poškozeného válečnými nebo jinými mimořádnými událostmi, po případě též k odstranění nesrovnalostí. Při tom může ministr financí stanovit, že se opatření učiněná před vydáním jeho nařízení považují za učiněná podle něho, pokud odpovídají jeho ustanovením.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

160.

Zákon

ze dne 16. června 1949

o vnitřním obchodě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr vnitřního obchodu se zmocňuje, aby k zajištění oběhu zboží v rámci jednotného hospodářského plánu a v zájmu zabezpečení plynulé distribuce zboží, především pracujícímu obyvatelstvu, řídil a kontroloval na vnitřním trhu jeho oběh, odbyl a spotřebu a činil za tím účelem všechna nutná opatření, pokud k tomu není potřeba zákona.

§ 2.

Opatření všeobecné povahy, učiněná podle ustanovení § 1, vyhlásí ministerstvo vnitřního obchodu v Úředním listě.

§ 3.

(1) Na příkaz ministerstva vnitřního obchodu nebo orgánů a podniků jim pověřených jsou vyzvané orgány nebo podniky povinny poskytovat zprávy, zasílati nebo předkládati zboží nebo jiné předměty, jako vzorky, výsledky zkoušek zboží a pod. ministerstvu vnitřního obchodu nebo orgánům nebo podnikům jim pověřeným. Předpisy o případné náhradě stanoví ministerstvo vnitřního obchodu vyhláškou v Úředním listě.

(2) Podniky, u nichž se provádí kontrola nebo revise, jsou povinny býti nápomocny příslušným orgánům při plnění jejich úkolů, zejména podati potřebná vysvětlení a informace, předkládati účetní knihy, účetní zápisy, účetní doklady a veškeré záznamy a korespondenci, umožniti přístup do všech obchodních, provozních a skladištních místností a prostorů, kde se uskládá zboží; do jiných místností jen v případě důvodného podezření, že zboží jest v nich uloženo, na základě úředního písemného příkazu.

(3) Orgány pověřené prováděním úkolů podle tohoto zákona nebo na nich zúčastněné, zejména také dozorcí orgány, znalci a všechny pomocné síly, jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dověděly při své činnosti, nebudou-li této povinnosti ve veřejném zájmu zproštěny. Povinnost mlčenlivosti nezaniká skončením činnosti nebo služebního poměru.

§ 4.

(1) Jednání a opomenutí, přičící se opatřením učiněným podle tohoto zákona nebo předpisům vydaným podle něho, trestají okresní národní výbory, pokud nejde o čin trestný soudně, jako správní přestupek peněžitým trestem do 1,000.000.— Kčs nebo vězením (uzamčením) do jednoho roku nebo oběma těmito tresty. Pro případ nedobytnosti vyměří se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do jednoho roku. Uloží-li se oba tresty, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu přesahovati jeden rok.

(2) Kdo předsevzme jednání, směřující přímo ke spáchání přestupku a čin nedokoná jen pro nemožnost, nebo pro zevní překážku nebo pro náhodu, je trestně odpověden, jako kdyby byl čin dokonat.

(3) Kdo návodem, rozkazem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci nebo jinak vědomě způsobí nebo usnadní spáchání přestupku jinou osobou (pachatelem), je stejně trestný, jako pachatel bez ohledu na potrestání pachatele samého.

(4) Řízení o přestupcích podle tohoto zákona se provádí podle předpisů pro stíhání trestných činů v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém.

§ 5.

(1) Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 175 Sb., o oběhu zboží. Dále se zrušuje zákon ze dne 5. června 1942, č. 100 Sl. z., o Nejvyšším úřadě pro zásobování ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, pokud nejde o působnost ve věcech cenových.

(2) Nedotčeny zůstávají veškeré předpisy o působnosti jiných ministerstev, ostatních ústředních úřadů nebo orgánů a to zejména:

- a) zákon ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu a předpisy jej pozměňující a doplňující,
- b) dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby,
- c) dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 113 Sb., o úpravě, řízení a kontrole zahraničního obchodu,
- d) dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb., jímž se mění dekret presidenta republiky o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství a rozšiřuje platnost některých jeho ustanovení na území Sloveňska,
- e) zákon ze dne 11. března 1948, č. 38 Sb., o Národní bance Československé,

- f) zákon ze dne 7. dubna 1948, č. 80 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě,
 g) zákon ze dne 22. února 1949, č. 60 Sb., o hospodářském plánování (plánovací zákon).

(3) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na:

- a) výzbroj a jiné statky, které se vyrábějí jen pro potřebu vojenské správy, nebo které se podle své povahy nebo svého určení hodí výhradně pro tuto potřebu;
 b) léky, léčiva, diagnostické látky, séra a vakcíny.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.
 Dr. John v. r.
 Zápotocký v. r.
 Krajčír v. r.

161.

Zákon

ze dne 15. června 1949

o úpravě některých finančních poměrů dalších
 národních podniků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

(1) Ustanovení oddílů II až VI zákona ze dne 11. března 1948, č. 51 Sb., o úpravě některých finančních poměrů národních podniků průmyslových a potravinářských, platí též pro národní podniky zřízené podle

zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 118 Sb., o organizaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků,

zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 120 Sb., o znárodnění obchodních podniků s 50 nebo více činnými osobami,

zákona ze dne 5. května 1948, č. 122 Sb., o organizaci a znárodnění cestovních kanceláří, a

zákona ze dne 5. května 1948, č. 124 Sb., o znárodnění některých hostinských a výčepnických podniků a ubytovacích zařízení.

(2) Vláda vymezí nařízením pro jednotlivé druhy národních podniků uvedené v odstavci 1 se zřetelem na jejich povahu pojem kmenového jmění odchylně od příslušných ustanovení zákona č. 51/1948 Sb.

(3) Věcně příslušným ministrem ve smyslu zákona č. 51/1948 Sb. jest u podniků uvedených v odstavci 1 ministr, jemuž přísluší podniky zřizovati.

Čl. II.

(1) Národní podniky, na něž se vztahuje ustanovení čl. I, odst. 1, odvádějí přebytky svých výtežků Fondu znárodněného hospodářství, zřízenému podle § 9 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků.

(2) Ustanovení § 15 zákona č. 118/1948 Sb., § 10 zákona č. 120/1948 Sb., § 11 zákona č. 122/1948 Sb. a § 13 zákona č. 124/1948 Sb. se zrušují.

Čl. III.

Ustanovení § 13, odst. 2 zákona ze dne 20. července 1948, č. 181 Sb., o organizaci peněžnictví, se mění a zní:

„(2) Banky — národní podniky odvádějí Fondu znárodněného hospodářství přebytky svých výtežků po potřebné dotaci rezervního fondu, po odvodu části příslušející jednotnému fondu pracujících a po odečtení částek, které určí ministr financí pro zvláštní účely peněžnictví.“

Čl. IV.

Ustanovení § 9 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 103 Sb., o znárodnění soukromých pojišťoven, se mění a zní:

„Pojišťovny — národní podniky odvádějí Fondu znárodněného hospodářství přebytky svých výtežků po potřebné dotaci fondů pojišťoven, po odvodu části příslušející jednotnému fondu pracujících a po odečtení částek, které určí ministr financí pro účely pojišťovnictví a jeho zábranné a ochranné činnosti.“

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

162.

Zákon

ze dne 16. června 1949

o zbraních a střelivu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Předpisy o zbraních a střelivu s výjimkou vojenských a nedovolených zbraní (střeliva).

§ 1.

Výroba, obchod a oprava.

(1) Vyrábět zbraně a střelivo, obchodovat s nimi a opravovat zbraně smějí jen osoby oprávněné k tomu podle příslušných předpisů, a to jen ve stálých provozovnách.

(2) Krajský národní výbor může výjimečně povolit výrobu zbraní a střeliva pro účely studijní nebo vyučovací.

(3) S výjimkou případů uvedených v odstavcích 1 a 2 nesmí nikdo vyrobit zbraň nebo střelivo nebo zbraň opravit, a to ani pro vlastní potřebu.

§ 2.

Držení.

(1) Držet střelnou zbraň nebo střelivo může jen ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního výboru povolení (zbrojní list).

(2) Zbrojní list se smí vydat jen, není-li obavy ze zneužití; osobám mladším 18 let pak jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(3) Zbrojní list nepotřebují osoby uvedené v § 1, odst. 1 a 2, pokud jde o zbraně (střelivo), jež oprávněně vyrábějí, opravují nebo s nimiž oprávněně obchodují.

(4) K držení zbraní sečných, bodných a úderných není třeba povolení. Zbraně tyto nesmějí však držet osoby mladší 18 let; výjimku může povolit okresní národní výbor. Okresní národní výbor může, je-li obava ze zneužití, zakázat určité osobě držení těchto zbraní vůbec nebo jejich držení nad určité množství.

§ 3.

Nošení.

(1) Nosit jakoukoli zbraň nebo střelivo smí pouze ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního výboru povolení (zbrojní pas).

(2) Zbrojní pas se smí vydat zpravidla pouze osobám starším 18 let, prokáží-li potřebu nosit zbraň a není-li obavy ze zneužití.

(3) Povolení nosit zbraň opravňuje též ji držet, povolení nosit střelnou zbraň opravňuje též držet a nosit střelivo k ní patřící, a to v množství vyznačeném ve zbrojním pase. Osoba, které byl zbrojní pas vydán, je povinna mít jej vždy při sobě, kdykoliv zbraň (střelivo) nosí, a je povinna prokázat se jím na vyzvání orgánům Sboru národní bezpečnosti nebo jiné veřejné strážce.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně i o loveckých listech (§ 33 zákona ze dne 18. prosince 1947, č. 225 Sb., o myslivosti).

§ 4.

Nákup a jiný způsob převodu.

Zbraň (střelivo) smí koupit nebo jiným způsobem ji získat zásadně jen ten, kdo je oprávněn držet nebo nosit příslušný druh zbraně (střeliva), a to pouze v takovém množství, aby nebylo překročeno množství zbraní (střeliva), které je oprávněn držet nebo nosit. Jen za těchto předpokladů lze takové osobě zbraň (střelivo) prodat nebo jiným způsobem zbraň (střelivo) na ni převést.

Část druhá.

Předpisy o nedovolených zbraních a o nedovoleném střelivu.

§ 5.

Nedovolené zbraně a střelivo:

(1) Nedovolené zbraně jsou:

- a) zbraně zákeřné, jako na př. pušky nebo dýky v holi, gumové obušky, zabíjačky a boxery,
- b) zbraně upravené tak, že jejich vzhled lze rozložením nebo jiným způsobem snadno utajit,
- c) zbraně, jejichž původní podoba byla změněna k tomu účelu, aby se jimi mohlo způsobit těžší zranění,
- d) výbušná zařízení.

(2) Nedovoleným střelivem jsou náboje s třaskavou střelou, jakož i náboje, jejichž střela je upravena tak, že se jimi může nebezpečněji zranit.

§ 6.

Omezení.

Nedovolené zbraně (střelivo) je zakázáno vyrábět, opravovat, prodávat nebo jiným způs.

sobem zcizovat, jich nabývat, je držet nebo nosit; výjimky z těchto zákazů může v případech hodných zvláštního zřetele povolit krajský národní výbor.

Část třetí.

Předpisy o vojenských zbraních a o vojenském střelivu.

§ 7.

Vojenské zbraně a střelivo.

Vojenskými zbraněmi se rozumějí zbraně určené výhradně nebo převážně pro vojenské účely, vojenským střelivem pak střelivo určené výhradně pro vojenské zbraně.

§ 8.

Výroba a oprava.

Vyrábět a opravovat vojenské zbraně (střelivo) smějí jen osoby, které jsou k tomu oprávněny podle příslušných předpisů a obdržely mimo to zvláštní povolení, vydané ministerstvem národní obrany v dohodě s ministerstvy vnitra a průmyslu nebo orgány těmito ministerstvy pověřenými. Vyrobené vojenské zbraně (střelivo), pokud nejsou určeny pro vývoz, smí oprávněný výrobce dodat pouze vojenské správě. Jinak nesmí nikdo ani pro vlastní potřebu vojenskou zbraň (střelivo) vyrobit nebo vojenskou zbraň opravit.

§ 9.

Držení.

(1) Držet vojenskou zbraň (střelivo) smí jen ten, kdo k tomu obdržel povolení (zbrojní list), jež vydává okresní národní výbor v dohodě s vojenskou správou, a jen za podmínek v povolení uvedených.

(2) Povolení k držení vojenských zbraní (střeliva) nepotřebují osoby uvedené v § 8, pokud jde o zbraně (střelivo), jež oprávněně vyrábějí nebo opravují.

§ 10.

Nošení.

Nosit vojenskou zbraň (střelivo) lze jen na základě povolení (zbrojního pasu), jež vydává okresní národní výbor v dohodě s vojenskou správou, a to jen za podmínek v povolení uvedených. Ustanovení § 3, odst. 3 platí i tu.

§ 11.

Nákup a jiný způsob převodu.

(1) Vojenské zbraně (střelivo) smí koupit nebo jiným způsobem získat pouze osoba oprávněná k držení nebo k nošení vojenských zbraní (střeliva), a to jen od vojenské správy.

(2) Vojenské zbraně (střelivo) lze prodat nebo jiným způsobem převést pouze na vojenskou správu.

Část čtvrtá.

Výjimky.

§ 12.

Výjimky pro stát a národní podniky.

Tento zákon se nevztahuje na:

- výrobu, opravu a držení zbraní a střeliva státem pro účely vojenské správy nebo Sboru národní bezpečnosti,
- opravu a držení zbraní a střeliva státem v jiných odvětvích veřejné správy nebo národními podniky, zachovávají-li se přitom podmínky, které stanoví ministerstvo vnitra, a to, je-li dotčen zájem obrany státu nebo jde-li o vojenské zbraně (střelivo), v dohodě s ministerstvem národní obrany.

§ 13.

Výjimky pro vojenské osoby, příslušníky Sboru národní bezpečnosti a jiné veřejné strážní orgány.

(1) Ustanovení tohoto zákona o držení a nošení zbraní (střeliva) se nevztahují na vojenské osoby v činné službě a na příslušníky Sboru národní bezpečnosti v činné službě, pokud jde o zbraně (střelivo), jež náleží k výzbroji nebo výstroji vojska nebo Sboru národní bezpečnosti. Povolení k držení nebo nošení jiných zbraní (střeliva) vydávají vojenským osobám z povolání v činné službě vojenská správa, příslušníkům Sboru národní bezpečnosti v činné službě pak orgány, které určí ministerstvo vnitra.

(2) Ustanovení tohoto zákona o držení a nošení zbraní a střeliva se dále nevztahují na veřejné strážní orgány, mají-li ve službě právo nebo povinnost nosit zbraň (střelivo), pokud jde o tuto zbraň (střelivo).

Část pátá.
Společná ustanovení.

§ 14.

Součástky zbraní a střeliva.

(1) Tento zákon se vztahuje též na takové součástky zbraní, kterých je nezbytně třeba k jejich použití.

(2) Střelivem se v tomto zákoně rozumějí náboje do střelných zbraní, u vojenského střeliva však též takové součástky nábojů, kterých je nezbytně třeba k jejich použití.

§ 15.

Předpisy o povoleních.

Povolení potřebná podle tohoto zákona se vydávají podle volného uvážení. Orgán (úřad) příslušný k vydání povolení může je odnímt, vznikne-li dodatečně obava ze zneužití, nebo žádá-li to veřejný zájem; je-li nebezpečí z prodlení, může povolení předběžně odnímt kterýkoli okresní národní výbor.

§ 16.

Jak se naloží se zbraněmi (střelivem), pro něž není oprávnění.

(1) Osoby, jejichž oprávnění k držení zbraní (střeliva) zaniklo, jsou povinny zbraně (střelivo) odevzdat okresnímu národnímu výboru nebo na místo jím určené. Osoby povinné k odevzdání zbraní (střeliva) mohou je převést na osobu oprávněnou k jejich držení nebo navrhnout, aby na jejich náklad byly učiněny neupotřebitelnými. Neučiní-li tak, prodá zbraň (střelivo) nebo je učiní neupotřebitelnými okresní národní výbor sám na náklad osoby povinné odevzdáním; čistý výtěžek z prodeje zbraní (střeliva) budiž odevzdán osobě, která byla povinna zbraně (střelivo) odevzdat. Jde-li o vojenské zbraně (střelivo), odevzdá je okresní národní výbor vždy vojenské správě.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny předpisy o předběžném zabavení ani o zabavení a propadnutí zbraní a střeliva v trestním řízení soudním nebo správním.

§ 17.

Dozor.

(1) Okresní národní výbor může za účelem dozoru provést kdykoli kontrolu místností, v nichž výrobci zbraní (střeliva), obchodníci se zbraněmi (střelivem) nebo osoby oprávněné k opravě zbraní vyrábějí zbraně (střelivo), je uschovávají, s nimi obchodují nebo je opravují, jakož i místností, v nichž jsou uloženy zbraně (střelivo) provozovatelů střelnic.

(2) Dozor nad výrobou vojenských zbraní a vojenského střeliva vykonávají pouze orgány vojenské správy, pro něž platí obdobně ustanovení odstavce 1.

(3) Je-li důvodné podezření, že v obvodě okresního národního výboru je více zbraní (střeliva), jež lze držet jen na podkladě povolení, než odpovídá povolením platným pro tento obvod, nebo je-li důvodné podezření, že při výrobě zbraní (střeliva), při obchodu s nimi nebo při opravě zbraní došlo k hrubému porušení ustanovení tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných, může okresní národní výbor za účelem zjištění těchto zbraní (střeliva) provést i prohlídku obytných i jiných místností.

(4) Při prohlídkách místností je šetřit předpisů o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

§ 18.

Předběžné zabavení a zadržení.

(1) Byl-li někdo přistižen příslušníkem Sboru národní bezpečnosti nebo jiným orgánem veřejné stráže se zbraní (střelivem), aniž se může prokázat předepsaným povolením je nosit, nebo bylo-li zjištěno, že někdo drží zbraň (střelivo), aniž se může prokázat předepsaným povolením je držet, budiž mu zbraň (střelivo) odňata a odevzdána okresnímu národnímu výboru (předběžné zabavení).

(2) Osoby, jež smějí podle příslušných předpisů opravovat zbraně, jsou povinny požadovat od osoby, která přinese k opravě zbraň, k jejímuž držení je třeba povolení, aby se tímto povolením vykazala. Nemůže-li tato osoba tak učinit, jsou osoby oprávněné k opravě zbraní povinny zbraň zadržet a oznámit to okresnímu národnímu výboru; totéž platí, přinese-li zbraň k opravě osoba, o níž osoba oprávněná k opravě ví, že jí bylo držení zbraní zakázáno.

§ 19.

Mimořádná opatření.

(1) Je-li to nutné k zachování nebo obnovení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiného důležitého veřejného zájmu, mohou ministerstvo vnitra a pro své obvody též krajské a okresní národní výbory nařídit hlášení všech nebo určitých druhů zbraní (střeliva) nebo jejich odevzdání na určité místo do úschovy nebo omezit a po případě i zakázat jejich nošení nebo držení.

(2) Nepřihlásí-li se o zbraň (střelivo) ten, kdo je odevzdal, do jednoho roku po zrušení těchto opatření, může je okresní národní výbor prodat; čistý výtěžek připadne státu.

Část šestá. Ustanovení trestní.

§ 20.

Soudně trestné činy.

(1) Kdo nejso k tomu oprávněn podle tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných vyrábí zbraň (střelivo) nebo kdo s nimi bez povolení obchoduje, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro přečin tuhým vězením od 3 měsíců do 3 let. Vedle trestu na svobodě může být uložen též trest peněžitý od 1.000 Kčs do 100.000 Kčs.

(2) Zbraně a střelivo, které byly předmětem takového trestného činu, buďtež při odsouzení prohlášeny za propadlé. Propadnutím zbraní (střeliva) nesmějí však býti dotčena práva třetích osob na trestném činu nezúčastněných.

§ 21.

Správní přestupky.

(1) Kdo nejso k tomu oprávněn podle tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných vojenskou zbraň (střelivo) nebo nedovolenou zbraň (střelivo) vyrobí, opraví, drží nebo nosí anebo sobě nebo někomu jinému opatří nebo přenechá, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro správní přestupek vězením (uzamčením) do 1 roku; vedle trestu vězení (uzamčení) může být uložena též pokuta do 50.000 Kčs. Stejně bude potrestán, kdo ve lhůtě stanovené podle § 19, odst. 1 nesplní povinnost ohlásit zbraň (střelivo) nebo je odevzdat na určité místo do úschovy, nebo kdo poruší předpis, jímž bylo podle § 19, odst. 1 omezeno nebo zakázáno nošení nebo držení zbraní (střeliva).

(2) Kdo poruší jiným způsobem ustanovení tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro správní přestupek pokutou do 50.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců.

(3) Pro případ nedobytnosti pokuty budiž zároveň vyměřen náhradní trest vězení podle míry zavinění do 6 měsíců.

(4) Zbraně a střelivo, jimiž byl spáchán správní přestupek, mohou být v odsuzujícím nálezu prohlášeny za propadlé, s výjimkou případu, kdy oprávněný držitel zbrojního pasu nosil střelnou zbraň (střelivo), aniž měl při sobě zbrojní pas nebo průkaz nahrazující zbrojní pas. Vojenské zbraně a vojenské střelivo, jejichž držení bylo zakázáno (§ 19), buďtež vždy prohlášeny za propadlé, i když nelze nikoho stíhat. Propadnutím zbraní (střeliv) nesmějí však býti dotčena práva třetích osob na trestném činu nezúčastněných.

§ 22.

Bez trestnosti.

(1) Trestného činu se nedopouští, kdo, ač nejso oprávněn k nošení zbraně (střeliva), má při sobě ve chvíli bezprostředně hrozícího nebezpečí zbraň (střelivo) prokázaně jen k jeho odvrácení.

(2) Bylo-li podle § 19, odst. 1 nařízeno odevzdání všech nebo určitých druhů zbraní (střeliva), nebude stíhán a potrestán za nedovolené jejich držení, kdo zbraň (střelivo) odevzdá na určené místo ve stanovené lhůtě.

Část sedmá.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 23.

Přechodná ustanovení o povoleních.

(1) Povolení vydaná podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti na dobu, na niž byla vydána, platí však o nich všechna ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných. Průkazy o povoleních, vydané podle dosavadních předpisů, buďtež na vyzvání předloženy orgánům příslušným podle tohoto zákona, které je, pokud je toho vzhledem k ustanovením tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných třeba, doplní nebo upraví.

(2) Osoby, které drží v den počátku účinnosti tohoto zákona zbraň (střelivo), jež lze podle tohoto zákona držet jen na základě povolení, jsou povinny, nemají-li povolení k držení podle dosavadních předpisů, do 4 týdnů podat žádost o toto povolení. Potvrzení o včas podané žádosti opravňuje držet zbraň (střelivo) do konečného vyřízení žádosti.

§ 24.

Prováděcí předpisy.

(1) Podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo vnitra, a to, pokud se týkají vojenských zbraní (střeliva), spolu s ministerstvem národní obrany, jakož i v dohodě s ostatními zúčastněnými ministerstvy. Tyto předpisy se vyhlásí v Úředním listě. Prováděcími předpisy se zejména zajistí evidence zbraní (střeliva), jak to vyžaduje veřejná bezpečnost.

(2) Způsobem uvedeným v odstavci 1 mohou být vydány bezpečnostní předpisy o zasílání zbraní (střeliva), o jejich dopravě, o střelniciích, o sbírání nevystřeleného vojenského střeliva a o nakládání s ním, o používání střelných zbraní a o dalších výjimkách a úlevách z ustanovení tohoto zákona.

§ 25.

Poměr k dosavadním předpisům.

(1) Zrušují se veškeré předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména:

1. patent ze dne 24. října 1852, č. 223 ř. z., o výrobě, obchodu a držení zbraní a střeliva a nošení zbraní (zbrojní patent),
2. nařízení ze dne 29. ledna 1853, č. 16 ř. z., o provedení zbrojního patentu,
3. nařízení ze dne 2. dubna 1853, č. 63 ř. z., o držení a nošení soukromých zbraní vojenskými osobami,
4. nařízení ze dne 26. prosince 1853, č. 8 ř. z. z roku 1854, jímž se určují úřady, které mají vydávat zbrojní pasy úředníkům podléhajícím jurisdikci vojenské,
5. nařízení ze dne 11. září 1854, č. 230 ř. z., o připojení popisu osoby a vlastnoručního podpisu nebo úředně potvrzeného znamení ruky toho, komu zbrojní pas svědčí,
6. nařízení ze dne 20. srpna 1857, č. 159 ř. z. (vysvětlivky k zbrojnímu patentu),
7. nařízení ze dne 11. února 1860, č. 39 ř. z., ve znění nařízení ze dne 1. října 1896, č. 182 ř. z. (další vysvětlivky k zbrojnímu patentu),
8. nařízení ze dne 7. února 1866, č. 21 ř. z., o průvodních listech pro zbraně a střelivo, které mají u sebe cestující,
9. nařízení ze dne 19. března 1866, č. 35 ř. z., o délce zapovězených zbraní,
10. nařízení ze dne 22. srpna 1866, č. 100 ř. z. (další vysvětlení k zbrojnímu patentu),
11. nařízení ze dne 4. prosince 1875, č. 148 ř. z., o délce zapovězených zbraní (přeměna na metrickou míru),
12. nařízení č. 5476/1914 M. E. (uh. pres. m. rady), o omezování držby zbraní, ve znění nařízení č. 5735/1914 M. E., pokud se týká zbraní a střeliva,
13. župní statuty o zbraních a střelivu, jakož i předpisy podle nich vydané,
14. zákon ze dne 8. dubna 1938, č. 81 Sb., o zbraních a střelivu,
15. vyhláška ministra vnitra ze dne 13. června 1946, č. 1440 Ú. I. I, o používání vzduchovek, ve znění vyhlášky ministra vnitra ze dne 24. prosince 1946, č. 1 Ú. I. I z roku 1947,
16. ustanovení § 372 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., § 640 trestního zákona vojenského ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., a §§ 34, 35 a 61 zák. čl. XL/1879, o přestupcích.

(2) Nedotčeny zůstávají zákon ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, a předpisy podle něho vydané, zákon ze dne 6. října 1948, č. 231 Sb., na ochranu lidově demokratické republiky, zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb., zákon č. 225/1947 Sb., předpisy o výbušninách a živnostenský řád (zákon).

§ 26.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem, který stanoví nařízením ministr vnitra v dohodě s ministrem národní obrany; provedou jej ministři vnitra, národní obrany a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Čepička v. r.

163.

Vládne nariadenie

zo dňa 24. mája 1949,

ktorým sa zriaďujú pobočky pedagogickej fakulty bratislavskej univerzity v Košiciach a Banskej Bystrici.*)

Vláda republiky Československej nariaďuje podľa § 2 zákona zo dňa 9. apríla 1946, č. 100 Sb., ktorým sa zriaďujú pedagogické fakulty:

§ 1.

V Košiciach a v Banskej Bystrici sa zriaďujú pobočky pedagogickej fakulty univerzity v Bratislave.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva, vied a umení.

Zápotocký v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

*) Úřední české znění vyhlášeno v příloze Sbírky na straně 267.

164.**Vládní nařízení
ze dne 14. června 1949,**

kterým se prodlužuje účinnost zákona o poplatkových úlevách při úpravě právních poměrů přestěhovalců, přistěhovalců a některých jiných osob.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5 zákona ze dne 15. října 1947, č. 181 Sb., o poplatkových úlevách při úpravě právních poměrů přestěhovalců, přistěhovalců a některých jiných osob:

Čl. I.

Účinnost zákona č. 181/1947 Sb. se prodlužuje do 30. června 1950.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 30. června 1949; provedou je ministři financí a vnitra.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Nosek v. r.

165.**Nařízení ministryně výživy
ze dne 24. června 1949,**

kterým se stanoví den, jímž některé útvary vplývají do Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky a zanikají a jímž se některé útvary zrušují.

Ministryně výživy nařizuje podle § 11, odst. 1 zákona ze dne 2. prosince 1948, č. 278 Sb., o Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky:

§ 1.

Dnem 30. června 1949 vplývají do Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, zapsaného společenstva s ručením obmezeným v Praze, a zanikají:

1. Kooperativa, nákupní jednota hospodářských družstev v Praze, zapsané společenstvo s obmezeným ručením v Praze,
2. „Moragro“, jednota hospodářských družstev, zapsané společenstvo s ručením obmezeným v Brně,
3. Centrální hospodářské skladiště v Opavě, obchodní ústředí slezských hospodářských družstev, zapsané společenstvo s obmezeným ručením,
4. Laktotechna, jednota mlékařských družstev, zapsané společenstvo s ručením obmezeným v Brně,
5. Distributiva, nákupní a prodejní jednota v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným,
6. Svaz hospodářských družstev a veřejných obilních skladišť v Bratislavě,
7. Slodob, Svaz slovenských rolnických dobytkařských družstev v Bratislavě,
8. Svaz mlékařských družstev pro Slovensko v Bratislavě,
9. Paperod, družstvo pro průmyslové zpracování a zpeněžování peří, Bratislava,
10. Drom, družstvo pro obchod mlékem a mléčnými výrobky v Bratislavě.

§ 2.

Dnem 30. června 1949 se zrušují:

1. Zemědělské ústředí pro zpeněžování dobytka pro Čechy, společnost s r. o. v Praze,
2. Zemědělské ústředí pro zpeněžování dobytka na Moravě, a. s.,
3. Agrasol, akciová zemědělská tržební a průmyslová společnost v Praze,
4. Laktos, obchodní společnost mlékařských družstev, akc. spol. v Praze,
5. Perut, zemědělská akciová společnost pro zpeněžení peří.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 30. června 1949.

Zápotocký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Příloha Sbírky zákonů republiky Československé

Příloha k částce 48.

Vydána dne 30. června 1949.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

Nařízení, kterým se zřizují pobočky pedagogické fakulty bratislavské university v Košicích a Banské Bystrici.

Úřední české znění vládního nařízení ze dne 24. května 1949, č. 163 Sb., kterým se zřizují pobočky pedagogické fakulty bratislavské university v Košicích a Banské Bystrici.

Vládní nařízení ze dne 24. května 1949,

kterým se zřizují pobočky pedagogické fakulty bratislavské university v Košicích a Banské Bystrici.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 zákona ze dne 9. dubna 1946, č. 100 Sb., kterým se zřizují pedagogické fakulty:

§ 1.

V Košicích a v Banské Bystrici se zřizují pobočky pedagogické fakulty university v Bratislavě.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr školství, věd a umění.

Zápotocký v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

